

Norske Landmænd,

udgivet af J. Schrøder.

N° 18.

Løvedagen den 30te April 1859.

3de Marg.

Indhold.

Nogle Ord om Potetesfygen og Muligheden af at undgaa den. — Hvilken Behandling og Anvendelse maa ansees som den rigtigste og fordelagtigste ved de forskellige Slags Gjødning, der produceres ved Landbrug? — Inden- og udenlandske Efterretninger.

Nogle Ord om Potetesfygen og Muligheden af at undgaa den.

Potetesfygen raser i større eller mindre Grad hvert Aar, uden at man hidtil har fundet Midler til at standse dens Udelæggelser. Sygdommens Natur og Gang, naar den har angrebet Poteten, kjender man vel, men om dens aarlige Oprindelse er man endnu saa lidet paa det Reene, at medens nogle lægge den i Jorden, sætte andre den i Rusten, og atter andre den i selve Potetesrøet, som til den Ende er bleven underkastet utallige Forsøgsdyrkinger.

Nedenstaaende Uddrag af Mr. Langs Besvarelse af en Prisopgave over dette Emne er af Betydning for os, fordi de høiere beliggende Kulturbede af vort Land efter Forfatterens Fremstilling maa være i Besiddelse af Hovedbetingelsen for at undgaa Potetesfygen — om den forresten kan undgaaes.

Dyrkningen af Potetes er saa let og saa produktiv i hvilken Dyrkningsmaade man end følger, at man sjelden skal finde nogen Jorddyrker, som ikke aarlig har sit Potetesland.

Den gamle Dyrkningsmaade bestod i, at Jorden lagdes ud i 3 Fod brede Senge med 2 Fods Mellemrum mellem hver Seng. Denne blev derpaa opspadet, Gjødning spredt over den, og Poteten sat uden egentlig Orden i Sengen, hvorpaa Gjødningen blev trukket rundt Froet og Jorden fra Mellemgangene lagt ovenpaa til en Dybde af 3 Tommer. Naar Planterne saa vare 2 eller 3 Tommer høje, blev det større Ugræs luget op og kastet paa Sengen, som atter blev bedækket med Gangjord, og disse Arbejder gjentoges ofte flere Gange. Saa langsomt dette Arbejde ender, bliver det dog endnu ofte udført i England, og giver ganske vist mange Fod.

Derefter kommer Radsaaning eller Drillmetoden. Den bestaar i, at efterat Jorden er vel bearbejdet, spredes Gjødningen udover Jorden. Poteterne plantes i Rader enten med Spade eller Plog i vis Afstand, sædvanligt 12 Tommer fra hverandre og 18 til 30 Tommer mellem Drillerne og Furterne. Strafs efter at Planterne ere komne op „spaderenses“ der mellem dem. Tre Tommer høje hyppes de, og dette gjentages atter straks efter. Dette er en ren og god Dyrkningsmaade, som er meget almindelig, men den giver af alle Metoder de færreste Fod. Vi skulle snart omtale, hvorledes Poteten dannes, og det bliver deraf klart, at det er Hyppingen, som ved at affjære de smaa Stub under Jorden — og dette kan ikke undgaaes — der gjør denne Methode saa uproduktiv.

Den tredje Methode er en Mellemting af de to foregaaende. Poteterne sættes i Drillere, som ligge lige langt fra hverandre. Saa snart Poteterne ere komne rigtig op, overharves de med en let Harv og overlades saa til sig selv. Saaledes var man sig ad paa Jord, som i Forveien er holdt vel ren, og Udbyttet bliver langt større end efter den næst foregaaende. Men Hyppemetoden er ogsaa af den Grund den almindeligste, da den efterlader Jorden langt renere.

Dernæst skulle vi undersøge, hvor længe de samme Poteter med Held kunne dyrkes i samme Jord. Man har paastaet, at Poteten hurtigt udarter og at Fornyelsen af baade Sæd og Jord er nødvendig til dens Belysning. I 1819 satte jeg Poteter mellem Rækker af unge Æbletræer i en Planteskole. Fra 1819 til 1845 trivedes de vel og gav særdeles gode Høstinger. De gjødsledes hvert Aar med Staldgjødning og Kalk, toges op i de første Dage af August og trivedes vel til 1845, da Planteskolen blev optaget og ryddet og en stor Del af Knoldene befandt sig angrebne af Sygdommen.

Sidst i Juli overraskedes jeg ved fra en Høide at se ligesom et bredt Baaud af sorte Blade paa Æbletræerne, og disse selv i en 16 Maals Træfrughave ligesom indtorrede, som om Jod var gaaen over dem. I en diagonal Linie fra den sydvestlige mod nordøstlige Ende af Haven viste denne Befaldning sig. Inden Linien for Udelæggelsen saaes ikke et grønt Blad og deres Lugt var ubehagelig. Ved nærmere Undersøgelse fandt jeg, at Linien for de sorte Blade var en 500 Fod bred,

og kunde langsefter deles i tre Linier ligesom Stri-ber i et Baand, af megen Styrke i Midten, men aftagende ved Siderne. Effjont Lovet paa Træerne inden Linien var strumpet og sværtet sad det fast paa, og, hvad jeg først senere har bemærket ved en Mængde af de unge Skud, disse vare neppe krummede et Løv paa. Græsset i Haven stod meget høit.

Da jeg adspurgte en af mine Forpagtere, som gif med mig, om Aarsagen til det Indtrufne, svarede han, at det formodentlig maatte være „Lynilden.“ Fire eller fem Dage i Forveien var der ogsaa gaaet et heftigt Tordenveir fra Sydvest led- saget af stærk Regn over Egnen. Poteterne i Planteffolen ved den sydlige Ende af Haven havde tabt sin Farve inden den bestreede Linies Grændse, men aldeles ikke udenfor den. Li- nien forfulgte vi i lige Retning over Haven, Marker og en seilbar Flod i 2 1/2 norsk Mil. Grændsen for Udslæggelsen var paa den hele Linie stærkt markeret, og hver eneste Potetemark inden Linien var meget strumpet, men lige ved Siden af Linien i dette Diæblit tilsyneladende urørt.

Tjorten Dage eller 3 Uger efter var Syggen næsten almindelig udbredt. Overalt fornedes Blæ- dene og strumpedes sammen, og den søle Lugt til- tog. I Midten af August var Skræcken almin- delig og alle i Gang med Optagningen. Med megen Omhu blev de angrebne Poteter allerede paa Ageren stilt fra de friske, men lige efter ind- traf noget endnu skrækeligere, da Sygdommens Aarsag — i hvad den end kunde være — syntes at samle al sin Kraft og at angribe de nu op- tagne Poteter med fordoblet Mægt.

Den eneste tilfredsstillende Maade, hvorpaa enhver Sygdom kan standses og helbredes, er na- turligvis at finde dens Aarsag og naar Aarsa- gen til dens Udbredelse er funden, da at faa denne Udbredelse standset. Til den Ende bliv først følgende Spørgsmaal at besvare:

1. Hvor og under hvilke Betingelser viste Sygdommen sig først. Paa hvilken Aarstid viste den sig?
2. Hvilken Lufttilstand var gunstig for Syg- dommens Udbredelse eller for det modsatte?
3. Paa hvilken Del af Planten viste den sig først?
4. Kan den ved kunstige Midler paasættes en Plante eller tages fra den, og hvorledes?
5. Har Gjødslingen paa nogen Maade bidra- get til Sygdommens Udbredelse, og om saa er, vil da Anvendelsen af kemiske Midler forandre, standse eller ophæve Sygdommen.

(Fortsættes).

Hvilken Behandling og Anvendelse maa ansees som den vigtigste og fordelagtigste ved de forskjellige Slags Gjødning, der produceres ved Landbrug?

Til Gjødningsmiddel kan henregnes ethvert Stof, som kan gaa i Gjæring og forraadne, eller

som, naar det opløses i Jorden, beforder dennes Frugtbarhed og sætter den i Stand til at frem- bringe for Mennesket nyttige Planter i en større Mængde end forhen.

Gjødningsmidlerne henføres til 2de Hoved- arter, nemlig de organiske, forsaavidt som de have deres Oprindelse fra Plante- og Dyreriget, og uorganiske, der have deres Oprindelse fra Mine- ralkriget, saasom Kalk og Mergel. De Gjødnings- midler, der henhøre blandt de organiske, tjene for- nemmelig til, — foruden selv strax at afgive Næ- ring for Planterne, — ogsaa at dekomponere eller opløse andre i Jorden tilstedeværende Nærings- midler og gjøre dem skikede til at indlemmes i Planterne, samt ved sin Gjæring og Oplosning at opvarme Jordsmønnet. De uorganiske Gjø- dningsmidler ere ogsaa uomgængelig nødvendige til Planternes fuldkomne Dannelse, idet de nem- lig forsyne dem med, hvad de tiltrænge af uorga- nisk Næring, ligesom de tjene til at sætte de i Jordsmønnet værende Dele af organisk Oprindelse i en letopløselig Tilstand, og derved gjøre dem skikede til at indgaa i Planterne. Endvidere have begge Gjødningsarter en betydelig Indflydelse paa Jordsmønnet's fysiske Egenskaber. Den saakaldte vegetabilsk-animalske Gjødning, eller den, man samler efter Husdyrene, indeholder begge de nævnte Dele af Plantenæringen, altsaa Alt, hvad Plan- terne tiltrænge, saavel af organiske som uorganiske Stoffe, og er paa Grund heraf den vigtigste, hvorfor man i det Følgende fornemmelig har ind- skrænket sig til at omhandle denne.

Den væsentligste Feil, der begaaes ved Hus- dyrgjødnings Opsamling hos os, er vistnok den, at der i mangfoldige Egne gøres lidet eller intet for at opfange Urinen og Gjødningsens flydende Dele. For ved Siden af at kunne vise, hvor særdeles megen Gjødningskraft der indeholdes i de flydende Extremiteter og tillige for at give Land- manden Material ihænde, hvorved han sættes istand til tilnærmelsesvis at kunne udregne, hvor betydeligt det Tab er, der aarlig forarsages ved en forsømt Gjødselopsamling, indtages Føl- gende af Professor Johnsons elements:

Tusinde Pund Urin indeholden 68 Pund fast Gjødningsubstantis af den rigeste Slags, hvoraf Centneret efter de nuværende Priser i England (detmindste koster 10 Shilling Cca. 2 Spd. 30 f). Aldenstund hvert vorent Menneske aarlig udtommer ca. 1000 Pb. Urin, saa udgjør det Nationaltab, som opstaar herved (da den meste Urin gaar væk, uden at komme Ageren tilgode), efter ovenstaaende Værdisættelse omtrent 1 Spd. 42 f pro persona. Naar 100 Centner Stads- gjødsel, Ar for Ar anvendt til et Tøndeland, holder en Mark i fuld Kraft, saa vilde sandsyn- ligvis 4 Centner af de faste Bestanddele af Urin have den samme Virkning; eller alene Urinen af en Befolkning af 10,000 Indvaanere, der nu gaar tabt i Havet, vilde yde en Landefødsel paa 1500 Tøndeland*) tilstrækkelig Gjødsel til derpaa at

*) 1 Tøndeland er lige med 4 Maal Jord a 2500 Kvadratalen.

byrde 9000 Tønder Byg eller en tilsvarende Mængde af en anden Frugt.

Urinen af Kornkvæg skal indeholde mindre Vand end Menneffurin, dog er dette naturligvis meget afhængig af Foderet, hvormed Kvæget næres. Lægges man Mærke til den store Mængde flydende Gjødsef, som en Ko leverer (5700—7000 Potter aarlig), kan man anslaa de faste Bestanddele, som et sundt Dyr paa denne Maade (eller i Form af Urin) i Løbet af et Aar giver fra sig til 1000 Pbd., en Vægt, der i tør Tilstand vilde have en Værdi af ca. 20 Spd. Urinen af en Ko, samlet og opbevaret i flydende Tilstand, saaledes som det sker i Glandern, bliver der vurderet for 8 Spd. aarlig. Enhver praktisk Landmand kan nu selv herefter udregne, hvormange Penge, alene regnet efter den flanderste Pris, der gaar tabt paa hans Landeindom, hvor mange naturlige Bidrag til en lønnende Industri, der bortskyldes i Rendestenen, fordampes i Luften.

Efter nøiagtig anstillede Forsøg i denne Henseende viser det sig, at den aarlig udtømmede Urin fra en Hest beløber sig til 1000 Pbd., hvori indeholdes 59 Pbd. fast Materie. Vil man anvende anførte Beregning paa et Exempel i vort Land og til den Ende tænke sig en Gaard med et Menneffeanstal af 12 Personer, et Kreaturhold af 15 Stk., stort Kvæg og 4 Heste foruden Faar og Svin, da vilde de efter disse Dyr aarlig falvende flydende Ekrementer indeholde tilsammen omtrent 14,500 Pbd. fast Materie. Da man vel maa antage, at det er nødvendigt hos os at gjøde næsten det Dobbelte af hvad der fornødiges i England, skulde altsaa omtrent 8 Centner af denne Gjødsefsubstant være tilstrækkelig til at kunne frembringe en Kornafgrøde paa et Tøndeland. Følgelig kan der med disse 14,500 Pbd. gjødes omtrent 18 Tøndeland eller 72 Maal Jord aarlig. Idet man tilfulde erkjender Vanskeligheden, for ikke at sige Umuligheden, af i det Praktiske at faa opsamlet Alt af dette vigtige Gjødningstof, tror man dog at med nogen Omhu idetmindste det Halve deraf burde komme Agerbruget til Gavn. Dette antaget, saa vilde man med vort anførte Exempel for Die aarlig kunde gjøde 9 Tøndeland tilstrækkelig for en Afgrøde. Efter de sidste statistiske Opgaver ansættes Gjennemsnitsudsaeden af Rug, Byg og Havre til $\frac{3}{4}$ Tønde paa et Tøndeland. Gjennemsnitsavlen til 5 Fold og Gjennemsnitsprisen paa nævnte Kornsorter til 2 Spd. 80 $\frac{1}{2}$ pr. Tønde. Ved altsaa at lade anførte Gjødsefsvantum, til 9 Tøndeland aarlig, bortskyldes ubenyttet, formindstes Udsæden paa nævnte Gaard $6\frac{3}{4}$ Tønder, og som Folge deraf Avlen $33\frac{3}{4}$ Tønder aarlig. Med andre Ord, den unyttede og med Vand bortflydende Urin, paa en saadan Eiendom som anført, har en Pengeværdi af omtrent 90 Spd. aarlig. De, der ikke kjende til hvilke Data disse Beregninger ere byggede paa, ville maasse antage det Hele for en ren Overdrivelse. Herfor er der dog ikke ringeste Sandshylighed, saasom den hele Beregning er grundet paa mangfoldige Aars Erfaringer og anstillede Undersøgelser af byggede og skarpsindige

Mænd, hvis Formaal have været at udbrede nyttige og sande Oplysninger blandt Landmanden.

Af Foranførte har man nu seet hvor stor gjødende Kraft, der indeholdes i de flydende Ekrementer, samt hvor stort det Tab er, som lides, ved at disse for en stor Del ikke opfanges. Hovedopgaven ved Gjødningens Opsamling maa altså blive, saa meget som muligt at forebygge at intet af dens flydende Dele bortgaa ubenyttede. Dette kan man ene opnaa ved Anvendelsen af hensigtsmæssige Stromaterialer. Overtaler Schlipf har i sit kronede Priskrift, „om Jordblanding og Jordstrøning“, paa en ligesaa simpel som praktisk Maade vist de fuldkomneste Metoder til dette Viemeds Opnaaelse, hvorfor man ogsaa, for en stor Del har lagt navn til Skrift til Grund for det nærmest Følgende.

Af de Midler, der anvendes til Strøelse, er deres indsugende Evne, samt Bestaffenheden af den Gjødning de angive saare forskjellige. Af disse staar Halmen forsaavidt overst, som den ved Siden af at opfange en Mængde Urin i sine hule Straa ogsaa tjener Kreaturerne til et sundt, varmt og tørt Lede. Saa vigtige disse Egenskaber hos Halmen endog ere, saa opfylder den dog ikke ganske Viemedet, dels fordi den sjelden hos os haves i tilstrækkelig Mængde, dels fordi en stor Del af Urinen og Vædskene i Gjødningen ikke opfanges af samme, men løber af, og dels derved at Gjæringen gaar for hurtigt for sig, hvorved et betydeligt Gjødningstab forarsages, idet mange af de kraftigste Stofte bortdunste. Som Surrogat for Halmen til Strøelse, og som omtrent have samme Virkning, kan anbefales Løv, Pyn, Mos, sijnakket Granbar osv., men hvilke alle, i mere eller mindre Grad have samme Mangler som Halmen. Disse Mangler afhjælpes ved at blande og strø med tør Jord, thi foruden at Vædskerne herved langt bedre opfanges, saa finder ogsaa en Afspærring for Luften Sted, som forhindrer en for stærk Gjæring. Det er derfor med Føie paaastaet, at uden Jordstrøning ingen fuldkommen Opsamling af Gjødningen er mulig, og at Jordblanding og Jordstrøning derfor maa ansees som et af de vigtigste Midler til en fuldkommen Gjødningensbehandling.

For at bedømme Jordens Brugbarhed, Virkning og Værd som Stromaterial er det nødvendigt at tage noie Hensyn til nogle af dens fysiske Egenskaber, saasom dens vandopfangende Evne, dens vandholdende Kraft og dens bindende Evne eller Konsistens. De Jordblandinger, der indeholde den største Muldmængde ere forsaavidt de bedste, som der ere istand til at optage den største Fugtighedsmængde samt har den største vandholdende Kraft. Løret derimod er i Besiddelse af den største bindende Evne. Som Folge heraf ere de Jordblandinger, der indeholde mest Muld i Forening med noget Ler, at foretrække til Strøelse. Dog maa bemærkes, at ogsaa herved maa komme i nogen Betragtning hvorledes Grundblandingen er bestaffen paa de Marker, hvor Gjødningen skal anvendes. Er f. Ex. Sand fremherskende, vælges helst Jord, som er lerholdig, til Strøelse;

hvis der derimod er den fremherstende, vælges helst Jord, som er sandholdig. Herved har man da tillige i sin Magt for endel at kunne rette paa Grundblandingen. Nogle anbefale Mergel til Stroelse, men hvis man er saa heldig at være i Besiddelse heraf, gjør man uden tvivl rettere i at paaføre Ageren denne for sig alene.

Det kan ingenlunde negtes, at Anvendelse af Jord som Stroelse medfører ikke saa faa Bænkkeligheder, og saaledes har enhver Methode sine, som forøges eller formindskes efter Omstændighederne og Stedforholdene. De ere dog i Almindelighed ikke større end, at de lettelig overvindes af Enhver der er gjennemtrængt af Dverboisningen om Nyttens deraf. Af de Metoder, der bruges ved Jords Anvendelse som Stroelse, skal man her nævne nogle af de almindeligste; forresten maa naturligtvis Enhver afpasse disse efter sine Forholde.

Nogle bruge at frø med Jord og hvad man kan anskaffe af Halm, Kog o. s. v. i Grebningen bag Kreaturene (Skantillene) og at udføre den samlede Gjødning daglig, men holde i saa Fald for, at den paa denne Maade samlede Gjødning skal være mindre kraftig, end naar den en Tid forbliver i Kvægstalden. En stor Fordel ved denne Methode, daglig at udføre Gjødningen, og som bør tages meget Hensyn til, er, at Kreaturene, herved holde sig mere rene, og at Lugten i Staldene ere sundere.

I Brabant bruges omtrent følgende Maade, som fortjener Efterlignelse hvor Forholdene tillade det. Den bestaar nemlig deri, at der bag Kræget anbringes en Grebning eller Jordbyning af 1 Fods Dybde og 3—4 Fods Bredde. Jorden stros under Kvæget og tilbækkes med saa meget Halm man kan afse. 1 a 2 Gange i Døgnet føres den herved vundne Gjødning tilbage i Jordbyningen, hvor den bliver liggende indtil denne ikke kan rumme mere, hvorpaa den udføres paa Gjødselbyggestedet eller ned i Gjødningskælderen. Dette er vistnok den fuldkomneste Maade, men møder almindeligvis Hindringer i ældre Fæhuse.

Anvendelse af Jord til Gjødselblanding kan maasse foregaa fuldkomneste paa den Maade, at man en eller to Gange om Ugen bedækker Gjødselbygningen med et Lag af Jord af 3—4 Tommers Tykkelse. Dette burde aldrig unblades med Hestgjødningen, som saa overordentlig villig gaar i Gæring. Det gamle Ordsprog, „at Hestdyngen aldrig bliver større efter Nytaar,“ vilde da bortfalde. Dog opnaaes aldrig det herved, som naar Jordstrøningen foregaa i selve Staldene, thi da opfanges alle de flydende Dele, hvilke for en stor Del gaar tabt, naar Blandingen foregaa paa Gjødselbyggestedet.

Hvad Mængden af Jordstroelse angaar, da er denne meget forskjellig til de forskjellige Dyrarter. Til et Stykke stort Kvæg anvendes almindelig, naar om Vinteren stros med 5—7 Pd. Halm og om Sommeren med 7—10 Pd., i Gjennemsnit 1½ Kubiffod Jord daglig. Faar, hvis Ekstremiteter ere tørrere, og som urinere mindre, ville, naar ¼—½ Pd. Halm anvendes daglig

til Stroelse pr. Stk., kunne hjælpe sig med 1 Kubiffod Jord paa 30 a 40 fuldvorne Faar. Dog kunde der vel ogsaa her med Jord bruges noget mere. Ved Siden af den sædvanlige Halmstroelse til Heste kan anvendes ½ Kubiffod Jord pr. Stk. daglig.

Som med ethvert Foretagende, saaledes ogsaa med Indførelsen af Jordstrøning, maa man have et klart Blik i sine Stedforholde, om de Fordele man venter sig af Jordstroelsen ere saa store, at de kunne betale de Omkostninger, man anvender derpaa. Det turde derfor maasse være rettest at antyde nogle af de Omstændigheder, hvorunder Jordstrøning finder fordelagtigt Anvendelse. Med Hensyn til Dyrarter, da er den fordelagtigt under Faarene, dernæst under Hornkvæget, Hesten og Svinet. Det vilde vistnok ikke heller være vigtigt om man her var saa heldig at kunne fremstille Omkostningerne ved Jordstrøningen; men dette kan man næsten sigge er en Umulighed i vort Land, hvor Forholdene ere saa yderst forskjellige, hvor neppe to Gaarde ere hinanden lige, langt mindre flere Egne. Bloch (en af Lydslands dygtigste Landøkonomer) antager, at hvis intet andet taler imod Jordstrøning, da lønner det sig at hente Jorden endog en Fjerdingvei borte. Især lønner Jordstrøning sig der, hvor man kan anvende Jord, som tillige kan rette paa Jordbundens mangelfulde Egenstaber. Jordstrøning finder fornemmelig en lønnende Anvendelse, hvor man bruger Sommerstaldfødring, eller hvor man fodrer med andre faste Fodermidler, saasom ved Brændevinsbrænderier, Dlbryggerier o. s. v. I et Landbrug, som ved en ubensigtsmæssig Drift er bragt i en afkræftet Tilstand, er Jordstrøning et af de vigtigste Midler til snart at sætte det i god Frugtbarhed igjen. Omendkjønt her egentlig er Tale om, under hvilke Forholde Jordstrøning finder fordelagtigt Anvendelse, kunde det dog maasse ikke være urigtigt ogsaa at antyde nogle flere af Jordstroelsens fordelagtige Virkninger i Almindelighed og som finder Sted under alle Forholde. Saaledes tro flere Landøkonomer at have erfaret at Jordgjødsel udmærker sig fremfor Straagjødsel ved sin Frembringelsesevne og længere Bedvaren, hvilket forklares deraf, at Jordgjødsel langsommere opløser sig i Jorden og kun lidt efter lidt afgiver sine nærende Stoffe til Planterne, samt ved den allerede før antydede Egenstaber, at tør Jord langt bedre opfanger og tilbageholder Urinen og de slimede Dele af Gjødningen, end Halmen er istand til. Ved at frø med Jord under Kreaturene formindskes Uddunstningen, hvorved Luften i Stalden bliver sundere og renere; man tror som Folge heraf at have erfaret, at Jordstrøning forebygger flere farlige Sygdomme hos Dyrene, saasom Kløvsyge, Lungesyge, Betændelse i Iveret o. s. v. Af overordentlig Vigtighed er den Egenstaber ved Jordgjødsel, at den kan blive længe liggende paa Gjødselbyggestedet, uden alt for hastigt at gaa i Gæring, hvorved et betydeligt Tab af de kraftigste Næringsstoffer i Gjødningen forebygges.

Hvor Jordstrøning skal udføres i det Store,

maa det stedsse blive nødvendigt at opføre et simpelt Skur i Nærheden af Staldene, hvor man kan opbevare saa megen tør Jord, som man har fornøden for hele Vinteren. Noget som burde findes næsten i ethvert ordentlig Landbrug, er et Sommerkøhus, og hvor et saadant haves og det ikke ligger for langt fra Staldene, kan dette, uden derved at lide i mindste Maade, meget godt om Vinteren benyttes til Jordmagasin.

Mange vilde maasse indvende, at en saa stor Mængde Jord ei er let at tilvelebringe, en Indvending som dog saare sjelden er grundet, saasom der i vort Land næsten paa enhver Eiendom findes Steder, der af en eller anden Grund ikke kan tages under Dyrkning. Paa saadanne Steder findes der som oftest store Mængder af Jord, og som ingenlunde bør ligge ubenyttede hen, men ogsaa tjene os til Fordel. Vi kunne neppe gjøre os nogen større Fordel deraf, end ved enten direkte at paaføre den vore Marker, hvor den tiltrænges, eller anvende den som Stroelse eller Gjødselblanding. Forøvrigt staar der mange andre Kilder aabne, f. Ex. gamle Agerrene, hvor Jord efter Redskabernes Bending er sammenhobet, oprenset Grostefyld, gamle Gjerdesteder, affrællede Luer fra gamle Enge, Dynd og Mudder fra gamle Damme o. s. v., hvilket sidste dog maa have ligget opfattet et Aars Tid for at paavirkes af Sol og Luft. En Tilgang, som haves paa saa mange Gaarde, nemlig Jord og Løv fra Myrer og Moser, som efter at være gennemveiede er et af de fortrinligste Stromaterialier, maa især haves for Die.

Den Gjødselaførelse, man erholder ved Jordstrøning er naturligvis afhængig af Mængden og Bessaffenheden af de anvendte Fodermidler og de forøvrigt anvendte Stromaterialier, endvidere af Dyrenes Organisme og endelig af Mængden og Bessaffenheden af den istrøede Jord. Af flere sammenlignende Forsøg, der ere anstillede i denne Henseende, anføres her nogle af de vigtigste, udførte af Schlipf:

4 Arbejdsører gav i 29 Dage med

1 Kubiffod Jords Jordstrøning 12,816 Pd.
Uden Jordstrøning og med samme

Fodring 7,268 "

I første Tilfælde er altsaa omtrent

lig vundet pr. Stk. daglig 110 Pd. Gjødsel.

I sidste Tilfælde 68½ "

Samme Forfatter beregner, at han aarlig pr. Stk. Kvæg samler 11 Læs Gjødsel a 1600 Pd. mere, end uden Jordstrøning, hvilket er en tilstrækkelig Gjødning for 1 Maal Jord.

Bloch anslaaer Gjødselaførelsen ved Jordstrøning til 8 a 10 Læs a 40 Kubiffod pr. Stk. Kvæg aarlig, hvilket ogsaa omtrent svarer til ovenanførte. Disse Gjødselaførelser af Jordstrøningen lader sig kun forklare deraf, at Jorden bedre opfanger og sammenholder de flydende Extremiteter end Halmen.

Den Gjødsel, der er blandet med Jord, taer langt mindre ved Gjødningsprocessen end den, som er ublandet, fordi Jorden modvirker Gjæringen, og hvis denne skulde finde Sted, opfanger

den de bortvigende Stoffe. Jo stærkere og hurtigere Gjærningsprocessen foregaar, desto større er Tabet, og jo flere dyriske Dele Gjødningsen indeholder, desto hastigere gaar den i Gjæring og tilendebringer samme. Resultaterne i Schlipfs Forsøg i denne Henseende vise, at naar der strøedes med 1 Kubiffod Jord daglig pr. Stk. og denne Gjødning henlaa i 4 Uger tabtes der ved Gjæringen 5 pCt. af dens Vægt. Naar der ikke strøedes med Jord, men forresten anvendtes samme Fodring og Behandling tabtes der 13½ pCt. som Følge af den stærkere Gjæring og Bortdunstning. Med Hensyn til Kubiffod eller Rumfang var Tabet ogsaa størst ved den Gjødning, som ikke var blandet med Jord. Saaledes tabte Jordgjødsel i et Tidsrum af 8 Dage 5 pCt. af sit Rumfang medens den Gjødsel, der ikke var blandet med Jord, tabte 15 pCt.

Hvad Gjødnings Opbevarelse angaar, da ere de almindeligste Metoder, enten at opbevare den i dertil indrettede Kjalder under Kvægstaldene, eller paa et Gjødseldyngested udenfor samme. Den første Methode er vistnok den bekvemste, men hvis man ikke forger for at forhindre Gjæringen, vdelægges snart Gulvene i Staldene, og det er derfor her saameget mere nødvendigt at hindre Samme ved dertil tjenlige Midler. At ophobe Gjødningsen udenfor Staldene er det almindeligste i vort Land, og er vistnok at anbefale, hvor man paa en omhyggelig Maade forger for at sikre sig mod Tab og ikke, som paa flere Steder er Tilfældet, lader den ligge under Tagdrøp udsat for Sol og Luft, ved hvis Indvirkning den som oftest har tabt mere end Halvparten af sin Næringskraft. Et ordentlig Gjødseldyngested bør være forsynet med Tag og omgivet af en liden opheiet Kant, for at forhindre Tilløb af Gaard- og Tagvand. Endvidere bør Gjødseldyngestedet være brolagt eller tilstampet med feigt Ler i Bunden, samt have en liden Helbning til den ene Kant, for at al affiende Fugtighed kan opfanges i en dertil indrettet Kum. Herfra kan da Gjødningsvandet igjen bringes op paa Gjødseldyngen eller paa Jordhøbe, som ere henlagte i Nærheden af samme.

I det Foregaaende er kun omhandlet den Gjødning vi erholde af vore Husdyr, men vi have endnu en Gjødningsart, som fortjener om muligt endnu større Opmærksomhed, nemlig de menneskelige Extremiteter. Hvor liden Opmærksomhed der paa de fleste Steder vises nævnte Gjødningsart hos os, er noksom bekjendt og tjener som et sorgeligt Bevis paa hvor lidet Pluraliteten af vore Landmænd kjende og forstaa at vurdere de forskjellige Gjødningsarter. Ingen Gjødningsart indeholder mere Næringskraft end Menneskegjødningsen. Dette maa naturligvis forklares deraf, at Menneskenes Fodermidler indeholde langt flere nærrende Bestanddele end de vi give vore Husdyr, hvorfor ogsaa de Førstes Extremiteter maa blive saa meget mere nærrende for Planterne. Som Bevis paa vor høit man vurderer Gjødningsen, — navnlig den af Mennesker, — og hvilket note Bekjendtskab der haves til dens Natur

og Bestaffenhed, samt hvorledes man praktiserer derefter i Udlandet; anføres her følgende af C. Runo en dansk Landøkonomisk Forfatter. „Blandt de af Italiens Steder, som i Gjødningsfamilien, — og altsaa ogsaa i Renlighed, — kommer Belgien nærmest, udmærker Florents sig. Man vil bedst kunne gjøre sig et Begreb om den ved Erfaring uddannede Kyndighed i at forskaffe sig Gjødning hos Bonderne der, naar man hører hvad der for nærværende Tid er Tilfældet i flere saadanne Egne: de menneskelige Extremitter, fra en saadan By kjøbes og afhentes ugentlig i store tætte Fæde af Bønderne og betales med en Høis Sum for hver Person i en Familie. Denne Handel gaar endog til den Iderlighed, at man i Prisen gjør Forskiel paa de Katholiske, som holde Fastedage og Protestanterne, som ingen holde, og derfor spise mere Kjød. Man gjør ligeledes Forskiel i Prisen paa den Riges Huse og de mindre For- muendes.“

Da Menneskeextremitterne i en liden Masse indeholder en Mængde Plantenæring, bliver det vigtigste Formaal ved deres Behandling at faa dem opsamlede og indlemmede i den større Masse, og hvortil ogsaa tør Jord er vor bedste Hjælper. Den fuldkomne Dpsamling foregaar, naar man paa de Steder hvor denne Gjødning falder, hen- sætter en Kassestøbe, i hvilken der daglig, eller saa ofte der gjøres fornødent, ifyldes netop saa meget tør Jord, som er tilstrækkelig til at opfange de flydende Dele. Da denne Gjødningsart næsten aldrig vor benyttet til andet end som Overgjødning, er det af overordentlig Vigtighed at bringe den i en Tilstand, hvori den med Lethed lader sig fordele paa Ageren. Ved flere Gange at om- hakke den med tør Sand kan den bringes til en saa pulveriseret Tilstand at den nogenlunde kan udspredees paa Ageren med en Skovel. I Kina pulveriseres den omtrent paa følgende Maade, hvil- ken vistnok er den fuldkomne. Den samlede Gjødning kommer strax i en dertil indrettet Mølle, affurat som en Kermølle, men med tættere Tin- der. For at faa Gjødningen til med nogenlunde Lethed at gaa igjennem Møllen, maa der tilføjes den lidt Sand samt noget Urin eller i Mangel deraf Vand. Dog maa det være saa lidt som muligt, da det ellers baade forsinker Arbejdet og Tørringen. Den saaledes sondermalede Gjødning tages derpaa paa Spader og lægges enten paa en Tørrbane eller endnu bedre i et dertil ind- rettet Tørrhus, hvor den efter at være henlagt et Par Dage bliver saa tør, at den med Lethed kan knuses til Pulver med almindelige Verklubber og kan nu udsæes paa Ageren med Haanden. En Mand kan meget mageligt dreie Møllen og en a to Drengene bære fra denne til Tørrstedet.

Hvor overordentlig stor gjødende Kraft der indeholdes i de menneskelige Extremitter, kan ind- sees af følgende Anmærkning af C. Runo i hans „Grundsætninger for Landøkonomien.“ „Den danske Gesandt i Holland, som selv var Land- mand og eiede Godser i Danmark, har i sin Tid i Anledning af en Landvæsenstog, indberettet som Erfaring i Holland, at der af en Husmandsfa-

milte paa 7 Personer, hvoraf de 3 vare Børn under 8 Aar og kun Forældrene fuldvorne, er holdes i en Uge 153 Pd. Extremitter. Dette besyrtter den bayeriske Statsraad Haggi's Beret- ning, naar han anfører en Gjemmensnitssvegt for de menneskelige Extremitter for Arbejdsklassen til 2 Pd. dagligen, og med Tillæg af den tilbor- lige Blanding af Fæstfarn og Jord omtrent til 40 Centner aarligen, hvilket saaledes for en Hus- mandsfamilie af 7 Personer vilde udgjøre 280 Centner, eller 28 Læs kraftig Gjødning a 10 Centner, en Gjødningsmasse, der vilde være til- strækkelig til rigelig at frembringe den Sæd en saadan Familie aarlig forbruger.“ C. Dalgas anfører: at paa en Gaard med et Folkepersonale af 15—16 Mennesker dagligt, og ved en omhyg- gelig Blanding med Jord, tilveiebringes Gjød- ningsmaterial til 10 Tøndeland (lige med 1 Tøn- deland norsk Maal). Hvad kan mere tale for en omhyggelig Dpsamling og Anvendelse af denne Slags Gjødning?

(Fortsættes).

Jndlandet.

Christiania. Storhingsvalget i Frederiksstad den 15de April fik saadant Udfald: Til Represen- tant Sagfører og Gaardeier Dve Engelsen Ramm med 2 St., samt til Suppleant Artillerikaptajn Ste- phan Barclay Meydell med 3 St. Vefoged Bay havde forelobig erklæret, at han ikke modtager Valget.

— Ved kgl. Resol. er der af de til Dyprensning af Elvedrag m. V. paa Budgettet opførte Midler tilstaaet Kommunalbestyrelsen i Tørrisdals Annex til Drangedals Præstegæld i Bratbergs Amt et Be- løb af 200 Spd. som Bidrag til Jværfkattelens af endel til Rettelse af Sommerflodningen gjennem den nedre Del af Skjæggfos i det kragerøste Vasdrag sigtende Arbejder, overensstemmende med det dertil af Ingeniørlojtnant Thams afgivne Forslag.

— Vefogden i Nalesund berigtiger sin Beretning om Nomsdalsfløket derhen, at det iftedesfor, som be- rettet skulde være noget under et middels Fiske, maa betragtes som et middels. Ifjor var Fisket, der for hele Sønderens Bedkommende udgjorde 110,000 Boger, antaget for et Middelsfiske. Efter senere Erfaringer maa forrige Aars Udbytte ansees som mere end middels, og dette Aars, der er ¼ mindre, som middels.

— Nat til 26de April udbrød der Ild i Garver Schjerdens Gaard paa Hjørnet af Storgaden og Youngsgaden. Hovedbygningen nedbrændte, saaat kun Murene staa tilbage. Ilden udbrød paa Loftet og udbredte sig med saadan Hurtighed, at Beboerne af Kvistværelserne kun lidt fik reddet. Udfusene samt en mindre Sidebygning bleve reddede, og tillykke laa Bygningerne adskilte fra de nærliggende Gaarde ved aabne Pladse, saaat der naagte den stærke Storm, som blæste, ikke var nogen Fare for en større Ud- bredelse af Ilden. Hovedbygningen var adskuret for 7,590 Spd.

— Samme Nat var der ogsaa nær ved at udbrude Ild paa Holmens mekaniske Værksted. Nattevagten bemærkede nemlig at det brændte inden i et Materialhus, hvori der hængsod endel Trælasker. Ilden formodes at være opkommen derved, at der er falden en Gnist fra den øvre Del i Røben af anden Etage og ned gjennem Fejerdøren, som ikke skal have sluttet ganske tæt til. Ved at aabne Fejerdøren, fandt man en død Due liggende der, og det er ikke usandsynligt, at denne kan have revet Gnisten med sig ned paa Bunden af Røben, og ved sin Flugten med Bløgene kastet disse ud gennem den utætte Fejerdør.

— Nat til Mandag var der ligeledes Ildløs i en Skjelder, hvor der for haude været Bryggerhus, i Mad. Berners forrige Gaard. Skorstøenen var tilsmuret foran, saaat alt Sod, naar Røben feiedes, blev liggende i Bunden af denne. Soden er formentlig bleven antændt ved en nedfalden Gnist. Til Skien er ankommet en stor Del Thelesmarthuger og Nummedøler, som agte at udvandre til Amerika. De udgjøre tilsammen henimod 400, og Rejsen gjælder fra Porsgrund til Kjøbenhavn. Disse Folk tage altfaa Afsked med Fædrelandet, uden at lade sig affkrælle af Efterretningerne om de fortiden daarlige Tider i Amerika.

Fra **Egset** skrives den 9de April om en Ulykke paa Søen, idet en Færingsbaad fra Alme i Hærids Sogn kulslede i Nærheden af Hjemmet. Baadens Besætning var Fader og 2de Sønner, og alle Tre omkom. Den ældste Søn var gift og efterlader sig Kone og 4 smaa Børn. Den anden Søn skulde paa Fyrarbejde i Nordland, og det var i den Anledning, de vare udreiste. I Løbet af en Maaned ere ialt 17 Personer omkomne paa Søen!

Fra **Hersø** berettes under 12te ds., at Posten den 8de ds. forulykkedes paa Tilbageveien fra Bolden til Beganger, ved Udløbet af Boldsjorden eller mellem Boldshammeren og Maaloen, derved, at en Vindbyge lagde i Seilet paa Postbaaden saa hastigt, at Baaden kandrede inden der gaves Tid til at tage det ned. Postbonden og en Passager druknede inden Redning kom til og fik hjerget Postkærlen.

Fra **Trondhjem** meldes med Hensyn til Finmarksstykket, at der ifølge Skrivelser fra Hammerfest og Bardo skal være udmærkede Udsigter for Fisket, for det sidste Steds Vedkommende endog saa lovende, at de ei have vist sig saa lovende siden 1850. Det rige Fiske, hvor velsignelsesrigt det end idetheletaget er, vil dog udøve en stem Udskydelse paa dem, der i Løften have betalt saa høje Priser.

Udlandet.

Krigen truer stærkt med at ville udbrude. Ikke saafnart faar man læst en eller anden Bentydning i de udenlandske Blade, hvorefter man kan danne sig en smule Haab om en fredelig Løsning af de forviklede Forholde, førend den ene Telegrafdepesche efter den anden kommer og tilintetgjør ethvert Haab, enhver Tanke om Fredens Bevarelse. Hvis man skal fæste ubetinget Tillid til de senest ankomne Depescher,

faar Krigen allerede for Døren; men der maa ikke dommes overilet; man maa lade sig nøie med Forsmodninger og opsætte med at „tro“ Indtil noget Fast, noget Tilforladeligt kommer for Dagen. I midlertid er det dog vist, at Krigsrygterne have indvirket paa alle udenforstaaende Nationer, saa at der fra alle Kanter meldes om Rustninger til Forsvar. Saaledes meldes der fra Tydskland, at Forbundsforamlingen i Frankfurt har besluttet, at Hovedkontingenterne skulle holde sig marschfærdige og at Forbundsforamlingerne skulle provianteres. Ifølge det franske Blad „Moniteur“ har Preussen, England og Rusland protesteret mod Østerrigs Holdning. Rusland har besluttet at sætte et Armeekorps paa Krigsfod, men vil dog ikke skyde Tropper frem, hvis Tydskland ogsaa undlader det; i modsat Fald vil Rusland opstille et Observationskorps paa den østerrigske Grændse. I Turin har Deputeretkammeret givet Regjeringen uindskrænket Fuldmagt. Alt dette tyder hen paa, at man frygter for Krigen, og at denne Frygt er bleven stærkere end før.

Tydskland. Den ministerielle preussiske Zeltung for 21de April indeholder en ledende Artikel af følgende Indhold: De væglende Magters vedvarende Bestræbelser have hidtil ikke haft det forønskede Resultat. I Særdeleshed er Haabet om Istandsbringelsen af en Kongres mere og mere forsvundet, da de ligeoverfor hinanden staaende Magters Ufvæbning har været uopnaelig. Den preussiske Regjering har under det Mæglingsforsøg, hvortil Preussen som Med-Undertegner af Wienertraktaterne og som en Magt, der staaer paa en venstabelig Fod med de interesserede Stater, var kaldet, ikke et Diebtill forsømt de Pligter, som dets Stilling som tydsk Forbundsamt paalægger det. Velbekendt med det Tidstabs, som Forbundets Organisation gjør nødvendigt under Tilvebringelsen af Forsvarsmidler, har Regjeringen hidtil gjort omsorgsfulde Forslag saavel til dette Diemed, som ogsaa Beredvilligt medvirket til særskilte Foranstaltninger. Da imidlertid Tilstanden har antaget en alvorligere Karakter, anser Regjeringen det nu som paatide at foreslaa det tydske Forbund en almindelig Forholdsregel for dets Sikkerhed, og dette Forslag gaar ud paa, at tre Armeekorps sættes i Krigsbereidskab. Dette Beredskab af de til den preussiske Forbundscontingent bestemte Armeekorps, saavel som Andragendet om de andre Forbundscontingents lige Beredskab, som man snart agter at foreslaa Forbundsforamlingen, have et Diemed, der stemmer med Forbundets defensiva Karakter, og de have langftra nogen fiendtlig eller angribende Betydning; thi Preussen holder nu som forfast paa sin Stilling som væglende Magt under Løsningen af det overhængende Spørgsmaal, saavel i sin egen som i sine Forbundsfaellers Interesse.

England. „Times“ udtaler sig meget stærkt mod de østerrigske Fordringer paa Sardinien's enstidige Ufvæbning og er utilfreds med Lord Derby's Ytring, ifølge hvilken han frygter, at ogsaa England kunde drages ind i Krigen med, at England maatte væbne sig, og at det tilsidt vil staa paa den Side i Kampen, som Landets Vre, Interesser og Værdighed vise som den mest understøttelsesværdige. „Daily News“ udtaler sig ligedan. „Times“ tror

at have Grund til den Antagelse, at de engelske Gar-
nisoner i Middelhavet om kort Tid skulde forstærkes,
identivul ved den i Indien værende anden Bataillon.

— Fra Namsgate skrives om et hemmeligheds-
fuldt Dødsfald, som for nylig havde fundet Sted.
Politiets Efterforskninger havde ført til den sikre
Slutning, at den ubekendte Forulykkede ikke var
omkommen ved Enigmord, men ved Selvmord. Alt
forraadte, at han havde bestræbt sig forat tilintetgjøre
ethvert Spor af Identitet, og for enhver Pris søgt
at forhindre Gjenkendelsen af sit Liv. Den Ulyk-
kelige, der saa meget havde frygtet for at blive kjendt,
havde forglemmt et Stykke Papir, som man fandt
ved Siden af ham i Lighuset, og hvorpaa stod skre-
vet med Vlyant: „Kjære Moder, her er 5 Dollars —
Lidet, men af et godt Hjerte. Henry Matherigh.“
Det er ikke usandsynligt, at han efter Døden er ble-
ven berøvet sine Benge. Alle Tegn lade formode,
at den Ulykkelige som en skuffet Mand var kommen
tilbage fra Amerika, og at dels Nød, dels Sygdom
har bevæget ham til at tage sig selv afdage. I
Begyndelsen tænkte han at sende sin Moder nogle
Daler, men saa forandrede han sin Beslutning og
søgte at blive uskendelig, forat hans Familie kunde
komme paa den Tro, at han var omkommen i frem-
mede Lande eller paa Søen.

Frankrig. „Bays“ skriver fra Paris d. 20de
April: Alle Hindringer for Kongressens Afslutning
ere fjernede. Piemont har samtykket i den gjenst-
dige, almindelige Afvæbning; paa den anden Side
har Østerrig, som vi erfare af en Telegrafdepeche,
givet sit Minde til, at Sardinien tilstedes Afgang
til Kongressen. Kongressen vil om kort Tid træde
sammen. Man maa haabe, at en varig Fred vil
frengaa af den.

— „Moniteur“ for 21de ds. skriver: England
gjør de fire Stormagter følgende Forslag: 1) Gjen-
sidig Afvæbning skal forelobig finde Sted. 2) Af-
væbningen skal reguleres af en militær eller civil
Kommission, som er uafhængig af Kongressen. Kom-
missionen skal sammensættes af 6 Kommissærer, en
for hver af de fem Stormagter og den sjette for
Sardinien. 3) Saasnart Kommissionen har for-
samlet sig og begyndt sin Opgave, skal Kongressen
træde sammen og sride til Diskussion af de poli-
tiske Spørgsmaal. 4) Repræsentanter fra de itali-
enske Stater skulle af Kongressen tilstedes Afgang
strax efter dens Sammenkomst, og tage deres Sæde
i denne med de fem Stormagters Repræsentanter
ubetinget og paa samme Maade, som Tilfældet var
med Kongressen i Laibach 1821. Frankrig, Rus-
land og Preussen have bifaldt den engelske Regje-
rings Forslag. Dette Sidste benægtes af en senere
Depeche, hvori det hedder, at Englands Forslag ere
afflaede, og at Østerrig har givet Sardinien 3 Da-
ges Betænkningstid, om det vil soie sig efter Øster-
rigs Fordringer; i modsat Fald vil Østerrig sride
til Angreb.

— Nationalzeitung melder, at der sidste Fredag
blev affuttet en Traktat mellem Frankrig og Rus-
land, ifølge hvilken de skulle holde sammen saavel i
Forsvar som Angreb. Rusland skal opstille to Ar-
mekorps imod den preussiske og to imod den øster-
rigske Grændse.

Schweiz. Forbundsraadet er i den allerstørste
Forlegenhed for at finde en Dvergeneral for den
schweiziske Arme i Tilfælde af Krig, navnlig til det
bevæbnede Neutralitetsforsvar. Oberst Biegler er til-
budt Pladsen; men han har bestemt erklæret ikke at
ville modtage den. Dette er et dobbelt slemt Tegn,
da General Dufour (i Genf) allerede iforveien har
afflaet Pladsen. Nu er rigtignok Dufour Louis
Napoleons gamle militæriske Lærer og Ven, men
tillige en saa afgjort Patriot, at dette personlige For-
hold ikke vilde have hindret ham fra at stille sig i
Spidsen for den allierede Hær. Hans Vægring kan
saaledes alene have sin Grund i den i det franske
Schweiz herskende Sympathi for Frankrig og Italien.

**Bærums og Asters Landbo-
forening afholder Baarmøde i
Sandvigen Mandag d. 23de Mai
kl. 3 Eftermiddag.**

**Paa dette Møde vil
Olbryggerisagen som Landbosag
blive behandlet.**

**Ny Torkemaskine for tørstet Korn
blive forevist og prøvet.**

Bestyrelsen.

Christiania Kornpriser.

Indenlandst

Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ a 5 $\frac{1}{2}$ Spd. intet solgt.
Rug, 16 $\frac{1}{2}$ a 17 $\frac{1}{2}$.
Byg, 11 $\frac{1}{2}$ a 14 $\frac{1}{2}$.
Havre 8 a 9 $\frac{1}{2}$.

Udenlandst

Rug østersøst 19 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 20 $\frac{1}{2}$.
Rug dansk 16 $\frac{1}{2}$ 18 $\frac{1}{2}$ a 16 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.
Byg 2radigt 15 $\frac{1}{2}$ 6 $\frac{1}{2}$ a 15 $\frac{1}{2}$.
Erter 4 a 5 Spd.
Hvede 5 a 5 $\frac{1}{2}$ Spd.

Christiania Fiskepriser.

Sild, Rjovmd. 5 $\frac{1}{2}$ a 5 $\frac{1}{10}$ Spd. pr. Ib.
Sild, stor Mt. 5 $\frac{1}{2}$ a 5 Spd. pr. Ib.
Sild, smaa do. 4 a 4 $\frac{1}{2}$ Spd.
Sild, stor Christ. 18 $\frac{1}{2}$ a 19 $\frac{1}{2}$ pr. Ib.
Sild, smaa do. 13 $\frac{1}{2}$ a 14 $\frac{1}{2}$ pr. Ib.
Storst 4 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 1 Spd. pr. Bog.
Middelsel 3 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaaset 2 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ a 3 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Rødstær 6 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.

Christiania.

Trykt og forlagt af W. C. Fabritius.